Kohtulahendite kogumik

KOHTUJURISTI ETTEPANEK
NILS WAHL
esitatud 10. novembril 2016 [1]

Kohtuasi C-660/15 P

Viasat Broadcasting UK Ltd
versus

Euroopa Komisjon

Apellatsioonkaebus — Riigiabi — Abi, mille Taani ametiasutused nägid ette Taani avalik-õiguslikule ringhäälinguorganisatsioonile TV2/Danmark — Riiklik rahastamine hüvitamaks avaliku teenuse osutamisega kaasnevaid kulusid — Otsus, millega tunnistatakse abi siseturuga kokkusobivaks — ELTL artiklite 106 lõike 2 ja 107 lõike 1 omavaheline seos

1. Viasat Broadcasting UK Ltd (edaspidi „Viasat“) palub oma apellatsioonkaebuses Euroopa Kohtul tühistada Üldkohtu 24. septembri 2015. aasta otsus kohtuasjas T-125/12 [2], millega Üldkohus jättis rahuldamata tema hagi, milles nõuti otsuse 2011/839/EL [3] tühistamist osas, milles komisjon leidis, et teatavad Taani Kuningriigi poolt TV2/Danmark kasuks rakendatud meetmed on ELTL artikli 106 lõike 2 kohaselt kooskõlas siseturuga. [4]

1 — Algkeel: inglise.

2 — Kohtuotsus, 24.9.2015, Viasat Broadcasting UK *vs*. komisjon, T-125/12, EU:T:2015:687 (edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus“).

3 — Komisjoni 20. aprilli 2011. aasta otsus 2011/839/EL meetme C 2/03 kohta, mida Taani on võtnud ettevõtja TV2/Danmark kasuks (ELT 2011, L 340, lk 1) (edaspidi „vaidlusalune otsus“).

4 — Juhiksin tähelepanu, et hoolimata asjaolust, et Viasat taotles Üldkohtult vaidlustatud otsuse tühistamist (vt vaidlustatud kohtuotsuse punkt 30) näib, et Üldkohus määratles vaidlustatud kohtuotsuse sissejuhatavas osas uuesti tema menetluses oleva hagi eseme, märkides, et Viasat taotles „[vaidlustatud otsuse] tühistamist *osaliselt*“ (kohtujuristi kursiiv).

2. Riigiabi doktriini seisukohast tõstatab käesolev kohtuasi olulise küsimuse avaliku teenuse osutamise kohustuste rahastamise kohta. Sisuliselt seab Viasat kahtluse alla põhimõttelise tähtsusega kohtuotsuses Altmark[5] sätestatud tingimuste ning ELTL artikli 106 lõikest 2[6] tulenevate tingimuste omavahelise seose. Viasati apellatsioonkaebuse tuumaks on väide, et kui Euroopa Komisjon kaalub, kas abi saab lugeda siseturuga kokkusobivaks ELTL artikli 106 lõike 2 alusel, siis peab ta kohaldama Altmarki tingimusi. Üldkohus on sellise idee mitmel korral tagasi lükanud,[7] ning Euroopa Kohtul palutakse nüüd seda kaaluda esimest korda pärast kohtuotsuse Altmark tegemist.

3. Alljärgnevalt esitatud põhjusil olen seisukohal, et Üldkohus tegi sellist ideed tagasi lükates õigesti. Seetõttu soovitan jätta käesolev apellatsioonkaebus rahuldamata.

I. **Menetluse taust**

4. Tulenevalt 5. aprillil 2000. aastal esitatud kaebusest käskis komisjon 19. mail 2004 Taani Kuningriigil nõuda sõltumatult riigiettevõttelt TV2/Danmark tagasi 628,2 miljonit Taani krooni koos intressiga.[8] Üldkohus tühistas selle otsuse oktoobris 2008.[9]

5. Kuna selle otsuse mõjul oleks TV2/Danmark õigusjärglane (aktsiaselts TV2/Danmark A/S[10]) muutunud maksejõuetuks, teatas Taani Kuningriik 23. juuli 2004. aasta kirjaga komisjonile TV2 kavandatud rekapitaliseerimisest. Komisjon leidis oma 6. oktoobri 2004. aasta otsuses[11], et kõik riigiabi komponendid, mis võivad olla seotud TV2 kavandatud rekapitaliseerimisega, on kokkusobivad siseturuga praeguse ELTL artikli 106 lõike 2 alusel. Septembris 2009 otsustas Üldkohus, et puudus vajadus kaaluda teatavaid õiguslikke vastuväiteid sellele otsusele.[12]

6. Pärast punktis 4 nimetatud otsuse tühistamist, kõnealuste meetmete uuesti hindamist ja huvitatud osapooltega konsulteerimist võttis komisjon aprillis 2011 vastu vaidlusaluse otsuse. Vaidlusalune otsus puudutab ajavahemikul 1995–2002 TV2 kasuks võetud meetmeid. Komisjon võttis oma analüüsis arvesse ka 2004. aastal võetud rekapitaliseerimise meetmeid (edaspidi koos „vaidlusalused meetmed“), millele on viidatud eespool punktis 5.

5 — Kohtuotsus, 24.7.2003, Altmark Trans ja Regierungspräsidium Magdeburg, C-280/00, EU:C:2003:415, punktid 89–93 (edaspidi „kohtuotsus Altmark“ ja „Altmarki tingimused“). Altmarki tingimustes määratakse kindlaks, millal avalike teenuste osutamise kohustust täitvad ettevõtjad ei saa nende teenuste osutamise tasu arvelt tegelikku rahalist eelist ega ole seega konkureerivate ettevõtjatega võrreldes soodsamas konkurentsiolukorras. Need tingimused on järgmised. *Esiteks* peab sellist hüvitist saav ettevõtja olema reaalselt vastutav avalike teenuste osutamise kohustuse täitmise eest ja see kohustus peab olema täpselt määratletud. *Teiseks* peavad kriteeriumid, mille põhjal hüvitist arvestatakse, olema enne objektiivselt ja läbipaistvalt kindlaks määratud, et vältida majanduslike eeliste andmist, mis võiks hüvitist saavaid ettevõtjaid konkurentidega võrreldes soodustada. *Kolmandaks* ei tohi hüvitis olla suurem, kui on vajalik kõigi või osa avaliku teenuse osutamise kohustuse täitmisega kaasnevate kulude katmiseks, võttes arvesse nii sellest saadavat tulu kui ka nende kohustuste täitmisest saadavat mõistlikku kasumit. *Neljandaks* tuleb nimetatud hüvitis kindlaks määrata selliste kulude analüüsi põhjal, mida nende kohustuste täitmise tõttu oleks kandnud keskmise suurusega, hästi korraldatud juhtimisega ja asjassepuutuva avaliku teenuse nõuete täitmiseks vajalikke vahendeid omav ettevõtja, võttes arvesse nende kohustuste täitmisega seotud tulu ja mõistlikku kasumit. Vt nende tingimuste kujunemise kohta mh kohtuotsus, 8.5.2013, Libert jt, C-197/11 ja C-203/11, EU:C:2013:288, punktid 87, 89, 91 ja 92.

6 — ELTL artikli 106 lõikes 2 on sätestatud, et „[e]ttevõtjad, kellele on antud üldist majandushuvi esindavate teenuste osutamine või kes on fiskaalmonopolid, alluvad aluslepingute eeskirjadele, eriti konkurentsieeskirjadele niivõrd, kuivõrd nimetatud eeskirjade kohaldamine juriidiliselt ega faktiliselt ei takista nendele määratud eriülesannete täitmist. Kaubanduse arengut ei tohi mõjutada määral, mis oleks vastuolus liidu huvidega“.

7 — Vt eeskätt kohtuotsused, 11.3.2009, TF1 *vs.* komisjon, T-354/05, EU:T:2009:66, punktid 124–147; 1.7.2010, M6 *vs.* komisjon, T-568/08 ja T-573/08, EU:T:2010:272, punktid 127–141; 7.11.2012, CBI *vs.* komisjon, T-137/10, EU:T:2012:584, punktid 289–301; ja 16.10.2013, TF1 *vs.* komisjon, T-275/11, ELT-s avaldamata, EU:T:2013:535, punktid 129–145.

8 — Komisjoni 19. mai 2004. aasta otsus 2006/217/EÜ meetmete kohta, mida Taani on võtnud [TV2] kasuks (ELT 2006, L 85, lk 1; parandus ELT 2006, L 368, lk 112).

9 — Kohtuotsus, 22.10.2008, TV2/Danmark jt *vs.* komisjon, T-309/04, T-317/04, T-329/04 ja T-336/04, EU:T:2008:457.

10 — Loetavuse huvides kasutan käesolevas ettepanekus Taani avalik-õiguslikule teleringhäälingule TV2/Danmark viidates lühivarianti „TV2“ olenemata tema õiguslikust vormist.

11 — Komisjoni otsus K(2004) 3632 lõplik (riigiabi juhtum nr 313/2004), mis käsitleb TV2/Danmark A/S-i rekapitaliseerimist (kokkuvõte avaldatud ELT 2005, C 172, lk 3).

12 — Kohtumäärused, 24.9.2009, SBS TV ja SBS Danish Television *vs.* komisjon, T-12/05, ei avaldata, EU:T:2009:357; ja Viasat Broadcasting UK *vs.* komisjon, T-16/05, ei avaldata, EU:T:2009:358.

7. Vaidlusaluses otsuses kvalifitseeris komisjon vaidlusalused meetmed TV2-le antud riigiabiks ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses. Komisjon leidis nüüd, et summa 628,2 miljonit Taani krooni oli TV2-le eraldatud omakapitali reserv. Sellest tulenevalt on vaidlusaluse otsuse artiklis 1 sätestatud:

„Meetmed, mida Taani [Kuningriik] on võtnud [TV2] kasuks aastatel 1995–2002 litsentsitasudena ja teiste käesolevas otsuses kirjeldatud meetmetena, on siseturuga kokkusobivad [ELTL] artikli 106 lõike 2 tähenduses.“

II. **Menetlus Üldkohtus**

8. Viasat esitas 14. märtsil 2012 hagi, nõudes vaidlusaluse otsuse tühistamist.

9. Viasat põhjendas oma hagis esitatud tühistamisnõuet kahe väitega: esiteks, komisjon rikkus õigusnormi sellega, et ta hindas vaidlusaluste meetmete kokkusobivust siseturuga ELTL artikli 106 lõike 2 alusel ning jättis arvesse võtmata teise ja neljanda Altmarki tingimuse; teiseks, komisjon rikkus ELTL artiklit 296, kuna ta ei esitanud vaidlusaluses otsuses põhjendusi, miks asjas kuulub kohaldamisele ELTL artikli 106 lõige 2, hoolimata asjaolust, et teine ja neljas Altmarki tingimus ei olnud täidetud.

10. Pärast 15. jaanuaril 2015 toimunud avalikku kohtuistungit leidis Üldkohus, et on ära langenud vajadus teha hagi suhtes otsus osas, milles hagis nõuti vaidlusaluse otsuse selle osa tühistamist, milles komisjoni oli leidnud, et 1995 ja 1996. aasta reklaamitulud, mis kanti niinimetatud TV2 fondi kaudu TV2-le, kujutavad endast riigiabi (selle põhjenduste kohta vt käesoleva ettepaneku punkt 18), ning jättis ülejäänud osas hagi rahuldamata. Samuti jättis Üldkohus Viasati, Taani Kuningriigi ja TV2 kohtukulud nende endi kanda ning mõistis Viasatilt välja komisjoni kohtukulud.

III. **Menetlus Euroopa Kohtus ja apellatsioonkaebuse nõuded**

11. Viasat palub 8. detsembril 2015 esitatud apellatsioonkaebuses Euroopa Kohtul:

— tühistada vaidlustatud kohtuotsus;

— tühistada vaidlusalune otsus;

— mõista komisjonilt välja Viasati kohtukulud nii esimeses kohtuastmes kui ka Euroopa Kohtus;

teise võimalusena:

— tühistada vaidlustatud kohtuotsus;

— suunata asi tagasi Üldkohtusse;

— otsustada mõlema kohtuastme menetlusega seotud kohtukulude kandmine edaspidi.

12. Komisjon palub 11. veebruaril 2016 laekunud vastuses Euroopa Kohtul jätta apellatsioonkaebus vastuvõetamatuse, põhjendamatuse ja tulemusetuse tõttu rahuldamata ja mõista Viasatilt välja kohtukulud mõlemas kohtuastmes.

13. TV2 palub 19. veebruaril 2016 laekunud vastuses Euroopa Kohtul jätta apellatsioonkaebus rahuldamata. Teise võimalusena, kui Euroopa Kohus peaks apellatsioonkaebuse rahuldama, palub TV2 Euroopa Kohtul jätta vaidlustatud kohtuotsuse ja vaidlusaluse otsuse tagajärjed kehtivaks vastavalt ELTL artikli 264 lõikele 2. Lisaks nõuab TV2, et Euroopa Kohus mõistaks Viasatilt välja TV2 kohtukulud.

14. Taani Kuningriik palub 22. veebruaril 2016 laekunud vastuses Euroopa Kohtul jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.

15. Vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 76 lõikele 2 kohtuistungit ei peetud.

IV. **Analüüs**

A. *Sissejuhatavad märkused*

16. Üldkohtus on palju vaieldud TV2-le pandud avaliku ringhäälinguteenuse osutamise kohustuse täitmise eest makstava hüvitise teemal.[13] Ent käesolev kohtuasi on esimene kord, mil Euroopa Kohtul palutakse kaaluda seda pikaajalist vaidlust.

17. Lisaks käesolevale asjale on Euroopa Kohtu menetluses praegu veel kolm apellatsioonkaebust, mille on esitanud vastavalt Viasat, TV2 ja komisjon. Kõik need apellatsioonkaebused käsitlevad vaidlustatud kohtuotsusega samal päeval tehtud kohtuotsust, milles Üldkohus rahuldas vaidlusaluse otsuse tühistamist nõudnud TV2 hagi osaliselt osas, milles leiti, et vaidlusalused meetmed kujutavad endast riigiabi.[14]

18. Teises vaidlustatud kohtuotsuses tühistas Üldkohus kõigepealt TV2 argumentide alusel vaidlusaluse otsuse osas, milles komisjon leidis, et 1995. ja 1996. aasta reklaamitulud, mis kanti TV2 fondi kaudu üle TV2-le, kujutasid endast riigiabi, kuna Üldkohus asus seisukohale, et „riigi vahendite“ nõue ei olnud täidetud (vt teise vaidlustatud kohtuotsuse punktid 211–220).[15] Lisaks asus Üldkohus seoses teise Altmarki tingimusega seisukohale, et komisjon oli rikkunud õigusnormi, nõudes TV2-le makstava hüvitise määramist viisil, mis tagab, et avaliku teenuse osutamise kohustuse täitmine toimub tõhusalt (vt teise vaidlustatud kohtuotsuse punkt 106). Need järeldused on praegu Euroopa Kohtu menetluses olevate apellatsioonkaebuste põhiesemeks.

19. Kui TV2 osutub kohtuasjas C-649/15 P edukaks oma apellatsioonkaebuse väitega, et Üldkohus eksis, lugedes ainult osa vaidlusalustest meetmetest riigiabi mittesisaldavaks, siis võib ära langeda käesoleva apellatsioonkaebuse, mis lähtub eeldusest, et vaidlusalused meetmed kujutavad endast riigiabi ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses, ese.

20. Ent olenemata sellest tõstatab käesolev kohtuasi igal juhul olulise ja tähelepanu nõudva õigusküsimuse, mida Euroopa Kohus ei ole varem lahendanud. Vaatamata teiste apellatsioonimenetluste tulemustele käsitlen käesolevat apellatsioonkaebust selle hetkestaadiumi seisuga.

13 — Peale käesoleva ettepaneku I osas nimetatud lahendite viidatakse lisaks kohtumäärustele, 22.3.2012, Viasat Broadcasting UK *vs.* komisjon, T-114/09, ei avaldata, EU:T:2012:144; ja 10.12.2012, Viasat Broadcasting UK *vs.* komisjon, T-210/12, ei avaldata, EU:T:2012:660.

14 — Kohtuotsus, 24.9.2015, TV2/Danmark *vs.* komisjon, T-674/11, EU:T:2015:684 (edaspidi „teine vaidlustatud kohtuotsus“). Käesoleval ajal on menetluses apellatsioonkaebused kohtuasjades TV2/Danmark *vs.* komisjon, C-649/15 P; komisjon *vs.* TV2/Danmark, C-656/15 P; ja Viasat Broadcasting UK *vs.* TV2/Danmark, C-657/15 P.

15 — Seetõttu ei pidanud Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuses osaliselt vajalikuks teha otsust Viasati tühistamishagi suhtes.

21. Viasat tugineb kolmele apellatsioonkaebuse väitele. Esiteks väidab ta, et Üldkohus rikkus õigusnormi sellega, et lükkas tagasi Viasati väite, et komisjon ei järginud vaidlusaluses otsuses põhjendamiskohustust vastavalt ELTL artiklile 296. Teiseks väidab Viasat, et Üldkohus rikkus õigusnormi sellega, et leidis, et komisjon ei pidanud ELTL artikli 106 lõike 2 alusel hindamist läbi viies arvesse võtma asjaolu, et TV2-le anti abi, ilma et oleks järgitud läbipaistvuse ja kulutõhususe aluspõhimõtteid. Kolmandaks väidab Viasat, et Üldkohus ise eksis selles, et jättis Viasati nõuded kohase hoolsusega uurimata ja käsitlemata.

22. Minu hinnangul tuleb analüüsi alustada apellatsioonkaebuse teisest väitest.

B. *Apellatsioonkaebuse teine väide*

1. Poolte argumendid

23. Viasat väidab, et selleks, et tunnistada abi ELTL artikli 106 lõike 2 alusel siseturuga kokkusobivaks, peavad olema täidetud teatavad tingimused. Esiteks peab üldist majandushuvi pakkuv teenus olema liikmesriigi poolt määratletud (edaspidi „määratletuse nõue“); teiseks peab selle teenuse osutamine olema liikmesriigi poolt asjaomasele ettevõtjale ülesandeks tehtud (edaspidi „volitatuse nõue“); ja kolmandaks 1) aluslepingute eeskirjade, sealhulgas riigiabi eeskirjade kohaldamine peab takistama asjaomasele teenuseosutajale pandud ülesannete täitmist (edaspidi „takistamise kriteerium“) ning 2) nende eeskirjade kohaldamata jätmine ei tohi kahjustada kaubavahetust määral, mis on vastuolus liidu huvidega (edaspidi „tasakaalustatuse kriteerium“).

24. Viasat väidab, et takistamise kriteerium peab alati kajastama aluslepingu eeskirju, mille kohaldamata jätmist taotletakse. Selles suhtes väidab Viasat, et määratletuse ja volitatuse nõuded ning tasakaalustatuse kriteeriumist tulenev ülemäärase hüvitamise keeld, mida kõiki tuleb ELTL artikli 106 lõike 2 alusel järgida, vastavad tema hinnangul esimesele ja kolmandale Altmarki tingimusele. Sellest lähtudes argumenteerib Viasat, et tulenevalt kohtuotsusest Altmark nõuab takistamise kriteerium analüüsi, kas üldist majandushuvi pakkuva teenuse osutamist takistaks see, kui nõutaks, et a) hüvitise arvutamise parameetrid peavad olema eelnevalt läbipaistvalt ja objektiivselt kehtestatud (kooskõlas teise Altmarki tingimusega) ning b) kõnealuse teenuse osutamise õigus tuleb anda riigihanke tulemusel või et hüvitatakse vaid kulud, mida oleks kandnud kulutõhus, hästi korraldatud juhtimisega ettevõtja (kooskõlas neljanda Altmarki tingimusega). Viasat väidab, et komisjon seda vaidlusaluses otsuses ei analüüsinud ning et Üldkohus omakorda jättis sellele vaidlustatud kohtuotsuses hinnangu andmata.

25. Lisaks väidab Viasat konkreetselt, et Üldkohus rikkus õigusnormi sellega, et: 1) tugines Viasati hagi rahuldamata jätmisel kohtuotsusele M6 [16] ja oma teistele kohtuotsustele; 2) leidis, et Viasati argumendid viivad loogilise ummikuni, kuna muu hulgas ELTL artikli 106 lõige 2 muutuks „surnud kirjatäheks“; 3) eitas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 67 viidatud teatavate komisjoni 2005. ja 2011. aasta teatiste ja otsuste tähtsust; ning 4) asus seisukohale, et 2001. aasta ringhäälinguteatise [17] kohaselt ei võinud komisjon kohaldada metoodikat, mis Viasati hinnangul tuleneb ELTL artikli 106 lõikest 2.

26. Komisjon, keda toetavad TV2 ja Taani Kuningriik vaidleb Viasati väidetele vastu. Eeskätt väidab komisjon, et Viasati väide selle kohta, et 2001. aasta ringhäälinguteatis on õigusvastane, on esitatud hilinenult ja seega vastuvõetamatu. Taani Kuningriik omakorda väidab muu hulgas, et kuivõrd Viasati argumentatsiooni eesmärk on heita Üldkohtule ette seda, et too ei kontrollinud, kas komisjon oli

16 — Kohtuotsus, 1.7.2010, M6 *vs.* komisjon, T-568/08 ja T-573/08, EU:T:2010:272.

17 — Komisjoni teatis riigiabi eeskirjade kohaldamise kohta avalik-õigusliku ringhäälingu suhtes (EÜT 2001, C 320, lk 5).

vaidlusaluses otsuses abimeetmete kooskõla hinnates tuvastanud, kas TV2 avaliku teenuse osutamise kohustuste suhtes oli korraldatud riigihange vastavalt ELTL vaba liikumise eeskirjadest tulenevale läbipaistvuse põhimõttele, ei esitatud Üldkohtule sellekohaseid argumente esimeses kohtuastmes ning need on seetõttu vastuvõetamatud.

2. Hinnang

27. Minu meelest tuleks komisjoni ja Taani Kuningriigi poolt esitatud vastuväiteid vastuvõetamatuse kohta käsitleda koos argumentidega, mille kohta nad käivad. Asun seetõttu kohe käsitlema Viasati apellatsioonkaebuse väite sisu.

28. On selge, et ELTL artikli 106 lõike 2 ja artikli 107 lõike 1 seos on aastaid olnud üsna ebaselge. Selguse puudumine on olnud kõige ilmsem üldist majandushuvi pakkuvate teenuste rahastamise valdkonnas. Ent kohtuotsuses Altmark kasutas Euroopa Kohtu täiskogu teatavasti uut lähenemist, mida on nimetatud ka „tingimusliku hüvitamise lähenemiseks“.[18]

29. Euroopa Kohtu poolt kohtuotsuses Altmark kasutusele võetud neli kriteeriumit käsitlevad küsimust, kas ettevõtjale on antud eelis. Seega moodustavad nad osa ELTL artikli 107 lõikes 1 kasutatud mõistest „abi“.[19] Praktikas on kommentaatorid märkinud, et nende tingimuste rangusest tulenevalt ei ole olnud palju juhte, mil nad oleksid olnud täidetud.[20] Selle vahetu tagajärg on see, et endiselt jääb keskne roll neile põhisätetele – nimelt ELTL artikli 106 lõikele 2 ja artikli 107 lõigetele 2 ja 3, mille alusel muidu ebaseaduslik riigiabi võib olla lubatud.

30. Vaidlustatud kohtuotsuses näib olevat neid kaalutlusi vaikimisi arvestatud. Selle kohtuotsuse punktis 63 märkis Üldkohus, et kuigi kohtuotsusest Altmark ja ELTL artikli 106 lõikest 2 tulenevatel tingimustel on omavahelisi sarnasusi, vastavad nad fundamentaalselt erinevatele küsimustele. Üldkohtu hinnangul eelnevad Altmarki tingimused ELTL artikli 106 lõikest 2 tulenevatele tingimustele, mis käsitlevad kokkusobivust. Selle põhijärelduse alusel kaalus Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 75–99 apellandi poolt oma teooria põhjendamiseks esitatud erinevaid argumente ja lükkas need tagasi. Nüüd soovib apellant, et Euroopa Kohus kinnitaks seda teooriat ning otsustaks, et Üldkohus rikkus apellandi argumentide tagasi lükkamisega õigusnormi.

31. Ent Üldkohus ei rikkunud õigusnormi.

32. Kõigepealt tuleb arvestada, et ühelt poolt kohtuotsuse Altmark ja selles paika pandud tingimuste ning teiselt poolt ELTL artikli 106 lõike 2 ja selles sätestatud nõuete vahel valitseb oluline erisus. Nagu juba mainitud, kasutatakse esmamainitut otsustamaks, kas on antud eelis ning seega puudutavad need üldisemalt ELTL artikli 107 lõikes 1 kasutatud mõistet „abi“. See eelneb ELTL artikli 106 lõike 2 alusel toimuvale hindamisele, mis käsitleb seda, kas abimeetme saab lugeda siseturuga kokkusobivaks. Kui Altmarki tingimused on täidetud, siis ei ole tegemist abiga ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses ning järelikult ei ole põhjust kaaluda ELTL artikli 106 lõike 2 kohaldamist. Lisaks kaasneb sellise vahetegemisega teistsugune praktiline mõju.

18 — Vt Lynskey, O., „The Application of Article 86(2) EC to Measures Which do Not Fulfil the Altmark Criteria; Institutionalising Incoherence in the Legal Framework Governing State Compensation of Public Service Obligations“, *World Competition Law and Economic Review*, Kluwer Law International, 2007, kd30, Issue 1, lk 157.

19 — Vt selle kohta kohtuotsus, 26.10.2016, Orange *vs.* komisjon, C-211/15 P, EU:C:2016:798, punkt 44.

20 — Vt mh Klasse, M., „The Impact of Altmark: The European Commission Case Law Responses“, teoses Szyzyczak, E., ning van de Gronden, J.W. (toimetajad), *Financing Services of General Economic Interest*, TMC Asser Press, The Hague, 2013, lk 36, ning Nicolaides, P., „The Perennial Altmark Questions“, 27.10.2015, loetav aadressil http://www.stateaidhub.eu/blogs/stateaiduncovered/post/3961, millega viimati tutvuti 7. novembril 2016.

33. Ühelt poolt, kui leitakse, et tegemist on riigiabiga ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses, siis tulenevad sellest teatavad õiguslikud tagajärjed, nagu näiteks liikmesriikide suhtes kehtivad eelneva informeerimise kohustus ja rakendamise keeld ELTL artikli 108 lõike 3 alusel.[21] Need kaalutlused selgitavad, miks ELTL artikli 107 lõigetel 1 ja 3 põhinev otsus, millega teatav meede tunnistatakse riigiabiks ja loetakse siseturuga kokkusobivaks, on ELTL artikli 263 kohaselt vaidlustatav akt.[22] Lisaks peavad siseriiklikud kohtud kaitsma isikute õigusi ELTL artikli 108 lõike 3 rikkumiste eest.[23]

34. Teisalt kuulub abimeetmete ühisturuga kokkusobivuse hindamine komisjoni ainupädevusse.[24] See riigiabi heakskiitmise ainupädevus hõlmab ka ELTL artikli 106 lõiget 2.[25] See tähendab, et ELTL artikli 106 lõiget 2 ei saa vahetult kohaldada riigiabi lubamiseks.[26] Vastupidine seisukoht kahjustaks riigiabi eelneva kontrolli süsteemi eesmärki, mis nõuab, et kavandatud abi rakendamine lükatakse edasi kuni ajani, mil komisjoni lõplik otsus lükkab ümber kahtlused selle kohta, kas abi on ühisturuga kokkusobiv.[27]

35. Eeltoodust järeldub, et ELTL artikli 106 lõige 2 muutub sisutuks, kui ainus viis, kuidas abimeede saaks selle sätte kohaselt saada komisjoni heakskiidu oleks vastamine Altmarki tingimustele.

36. Viasat väidab omalt poolt, et ta ei vaidle vastu sellele, et ELTL artikli 106 lõige 2 ja artikli 107 lõige 1 käsitlevad eri teemasid, ent väidab, et see ei puuduta tema poolt esimeses kohtuastmes esitatud argumente. Ent see väide on sisutu, kuna sellega keeldutakse tunnistamast kõnealusest eristamisest tulenevaid järeldusi.

37. Esiteks tuletaksin meelde, et tänu kohtuotsusele Altmark on liikmesriikide asutustel ja komisjonil hõlpsam hinnata, kas ettevõtjale avalike teenuste kohustuse täitmise eest makstud hüvitis kujutab endast „eelist“ ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses. Selles suhtes püütakse neis tingimustes vastata hüpoteetilisele ja asjaoludega vastuolus olevale küsimusele, kas asjaomane ettevõtja oleks saanud sellise hüvitise tavapärastel turutingimustel, st tingimustel, mis valitsevad asjaomasel turul ilma liikmesriigi sekkumiseta.[28] Seevastu ELTL artikli 106 lõike 2 aluseks on idee, et kui liikmesriik volitab ettevõtjat üldist majandushuvi pakkuvat teenust osutama, siis ta sekkub turule selle ettevõtja kasuks.

38. Teiseks on tõsi, et kohtuotsuses Ferring leidis Euroopa Kohus, et avalike teenuste osutajale makstav hüvitis kujutab endast (praeguse) ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses riigiabi sedavõrd, kuivõrd asjaomane eelis ületab avaliku teenuse osutamise kohustuste täitmisel tekkivaid lisakulusid, ning kui on tegemist sellise olukorraga, siis ei saa seda eelist mingil juhul pidada ettevõtjale asjaomaste konkreetsete ülesannete täitmiseks vajalikuks ning seega ei saa selle suhtes kohaldada (praegust) ELTL artikli 106 lõiget 2.[29] Ent ehkki Euroopa Kohus viitas kohtuotsuses Altmark kohtuotsusele Ferring, täiendas ta selles otsuses veelgi seoses hüvitisega saadava „eelise“ kontseptsiooni (praeguse) ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses, viies selle praegu kehtivale kujule. Ent erinevalt kohtuasjast Ferring, ei palutud Euroopa Kohtul kohtuasjas Altmark tõlgendada sätet, mis praegu sisaldub ELTL artikli 106 lõikes 2, millega on seletatav, miks Euroopa Kohus ei võtnud seisukohta nende kahe sätte omavahelise

21 — Vt kohtuotsus, 21.11.2013, Deutsche Lufthansa, C-284/12, EU:C:2013:755, punkt 35. Eelneva informeerimise kohustus kehtib ka ELTL artikli 106 lõike 2 kohaldamisalasse kuuluvate meetmete suhtes; vt kohtuotsus, 21.10.2003, van Calster jt, C-261/01 ja C-262/01, EU:C:2003:571, punkt 61 ja seal viidatud kohtupraktika.

22 — Vt selle kohta kohtuotsus, 8.9.2011, komisjon *vs.* Madalmaad, C-279/08 P, EU:C:2011:551, punktid 40–42.

23 — Vt selle kohta kohtuotsus, 15.9.2016, PGE, C-574/14, EU:C:2016:686, punktid 31, 33 ja 40 ja seal viidatud kohtupraktika.

24 — Vt selle kohta kohtuotsus, 21.11.2013, Deutsche Lufthansa, C-284/12, EU:C:2013:755, punkt 28 ja seal viidatud kohtupraktika.

25 — Vt selle kohta kohtuotsus, 15.3.1994, Banco Exterior de España, C-387/92, EU:C:1994:100, punkt 17.

26 — Ühtivalt vt kohtujurist Légeri ettepanek, kohtuasi Altmark Trans ja Regierungspräsidium Magdeburg, C-280/00, EU:C:2003:13, punkt 56. Erineva seisukoha kohta vt kohtujurist Tizzano ettepanek, kohtuasi Ferring, C-53/00, EU:C:2001:253, punkt 78.

27 — Vt selle kohta kohtuotsus, 21.11.2013, Deutsche Lufthansa, C-284/12, EU:C:2013:755, punkt 26.

28 — Vt selle kohta kohtumäärus, 5.2.2015, Kreeka *vs.* komisjon, C-296/14 P, ei avaldata, EU:C:2015:72, punkt 34. „Tavapäraste turutingimuste“ tuvastamine eeldab majandusanalüüsi: vt kohtuotsus, 11.7.1996, SFEI jt, C-39/94, EU:C:1996:285, punkt 61.

29 — Kohtuotsus, 22.11.2001, Ferring, C-53/00, EU:C:2001:627, punktid 32 ja 33 (edaspidi „kohtuotsus Ferring“).

seose suhtes.[30] Siiski ei saa seisukoha võtmata jätmisest lugeda välja järeldust, et Euroopa Kohtu arvates tuleb ELTL artikli 106 lõike 2 kohaldamisel arvesse võtta Altmarki tingimusi, kuna selline järeldus ei võimaldaks saavutada ELTL artikli 106 lõike 2 eesmärki.[31] Otse vastupidi, Euroopa Kohus on pärast kohtuotsust Altmark jätkanud ELTL artikli 106 lõike 2 tõlgendamist samal viisil nagu varem.[32]

39. Kolmandaks ei toeta ELTL artikli 106 lõike 2 sõnastus ega Euroopa Kohtu praktika nimetatud sätte tõlgendamist selliselt, et selle kohaselt tuleb hinnata, kas üldist majandushuvi pakkuva teenuse osutamist takistaks see, kui nõutaks vastavust teisele ja neljandale Altmarki tingimusele.

40. ELTL artikli 106 lõige 2 püüab liikmesriikide huvi kasutada teatavaid, eeskätt avaliku sektori ettevõtjaid majandus- või rahanduspoliitika (või majanduslike või rahanduslike mõjudega poliitikate) teostamiseks kokku sobitada liidu huviga tagada konkurentsieeskirjade järgimine ning säilitada siseturu ühtsus. Selleks et ettevõtjad, kellele on antud ülesandeks üldist majandushuvi pakkuvate teenuste osutamine, ei peaks ELTL artikli 106 lõike 2 kohaselt alluma aluslepingute eeskirjadele, piisab sellest, et nende eeskirjade kohaldamine takistab juriidiliselt või faktiliselt sellele ettevõtjale määratud eriülesannete täitmist.[33]

41. Sellega seoses ei ole ELTL artikli 106 lõike 2 kohaldamiseks vajalik, et ettevõtja enda olemasolu oleks ohustatud. Piisab sellest, kui kõnealuste õiguste või abimeetmete puudumisel ei oleks ettevõtjal võimalik täita talle antud konkreetseid ülesandeid, mis tulenevad tema avaliku teenuse osutamise kohustustest. Eeskätt on ELTL artikli 106 lõike 2 kohaldamise tingimused täidetud, kui kõnealuste õiguste või abimeetmete säilitamine on vajalik, et õiguste omaja või abimeetmete adressaat oleks võimeline osutama tema ülesandeks olevaid üldist majandushuvi pakkuvaid teenuseid „majanduslikult vastuvõetavatel tingimustel“.[34]

42. Seevastu Viasati argumentidest tuleneb, et avalike teenuste osutajale rakendatav abiskeem peaks, juhul kui see ei vasta kumulatiivsetele Altmarki tingimustele ja sisaldab sellest tulenevalt riigiabi, heakskiidu saamiseks vastama nendele samadele objektiivsuse, läbipaistvuse ja kulutõhususe kriteeriumitele. See kitsendaks kohatult mõiste „majanduslikult vastuvõetavad tingimused“ kohaldamisala. Ehkki, nagu Viasat väidab, on ELTL artikli 106 lõige 2 säte, mis lubab erandit aluslepingutes sisalduvatest eeskirjadest ja mida tuleb seetõttu tõlgendada kitsalt, on piir ka sellel, kui kitsalt tuleb seda sätet tõlgendada, ilma et minetataks selle tõhusus.[35]

43. Viasati tõlgendus ELTL artikli 106 lõikest 2 näib eriti ebaveenev avaliku ringhäälinguteenuse valdkonnas. Nii ongi protokollis liikmesriikide avalik-õigusliku ringhäälingu kohta, mis on lisatud Euroopa Ühenduse asutamislepingule,[36] märgitud, et praeguseks ELTL-is sisalduvad sätted „ei piira liikmesriikide pädevust rahastada avalik-õiguslikku ringhäälingut niivõrd, kuivõrd need summad määratakse ringhäälinguorganisatsioonidele avaliku teenuse osutamiseks, nagu selle teeb ülesandeks, määratleb ja korraldab iga liikmesriik, ja niivõrd, kuivõrd selline rahastamine ei mõjuta kaubandustingimusi ega konkurentsi [liidus] määral, mis oleks vastuolus üldiste huvidega, kusjuures arvesse võetakse avaliku teenuse osutamist“. Selles protokollis viidatakse tasakaalustatuse kriteeriumile, ent mitte takistamise kriteeriumile, rääkimata viisist, mida pooldab Viasat.

30 — Tooksin samuti välja, et ehkki üks komisjoni apellatsioonkaebuse väiteid asjas, milles tehti kohtuotsus, 2.9.2010, komisjon *vs.* Deutsche Post, C-399/08 P, EU:C:2010:481, oli nii (praeguste) ELTL artikli 106 lõike 2 kui ka artikli 107 lõike 1 rikkumine, piirdus Euroopa Kohus oma hinnangus (praeguse) ELTL artikli 107 lõikega 1 ega tõlgendanud (praegust) ELTL artikli 106 lõiget 2, vt eeskätt selle kohtuotsuse punktid 38–48.

31 — Vt sellega seoses kohtujurist Légeri ettepanek, kohtuasi Altmark Trans ja Regierungspräsidium Magdeburg, C-280/00, EU:C:2002:188, punkt 79 jj.

32 — Vt kohtuotsus, 15.11.2007, International Mail Spain, C-162/06, EU:C:2007:681, punktid 34 ja 35.

33 — Vt selle kohta kohtuotsus, 23.10.1997, komisjon *vs.* Prantsusmaa, C-159/94, EU:C:1997:501, punktid 55, 56 ja 59.

34 — Vt selle kohta kohtuotsused, 19.5.1993, Corbeau, C-320/91, EU:C:1993:198, punktid 14 ja 16; 23.10.1997, komisjon *vs.* Prantsusmaa, C-159/94, EU:C:1997:501, punktid 59, 95 ja 96; ning 15.11.2007, International Mail Spain, C-162/06, EU:C:2007:681, punktid 34 ja 35.

35 — Vt selle kohta kohtuotsus, 23.10.1997, komisjon *vs.* Prantsusmaa, C-159/94, EU:C:1997:501, punkt 53.

36 — EÜT 1997 C 340, lk 109 (edaspidi „Amsterdami protokoll“).

44. Eeltoodust tuleneb, et ELTL artikli 106 lõike 2 nõuetekohaseks kohaldamiseks ei ole vaja võtta arvesse teist ja neljandat Altmarki tingimust.

45. Ükski Viasati poolt apellatsioonkaebuses esitatud argument ei sea seda järeldust kahtluse alla.

46. Esiteks, mis puudutab Viasati kritiseeritud Üldkohtu otsuseid,[37] siis kõnealune kohtupraktika ei ole Euroopa Kohtule siduv, samuti ei saa Euroopa Kohus, kui ei ole tegemist apellatsioonimenetlusega, kinnitada asjaomaste kohtuotsuste õigsust. Seetõttu ei puutu asjasse argument selle kohta, et Üldkohtu kohtupraktika liin, mis hõlmab eelmisi ELTL artikli 106 lõikega 2 seotud juhtumeid, ei ole õiguspärane. Sama kehtib ka seoses kohtujuristide ettepanekutega[38], millele Viasat esitab vastuväiteid – ka need ei ole Euroopa Kohtule siduvad.[39]

47. Teiseks, mis puudutab Viasati argumenti, et vastupidiselt Üldkohtu seisukohale vaidlustatud kohtuotsuse punktis 91, ei vii tema seisukoht loogilise ummikuni, siis piisab märkimisest, et see punkt algab fraasiga „muu hulgas“, mis näitab, et tegemist on täiendavat laadi põhjendusega. Järelikult on see argument tulemusetu. Igal juhul räägib Viasat iseendale vastu, väites, et tema tõlgendus ELTL artikli 106 lõikest 2 ei muuda seda sätet „surnud kirjatäheks“: Viasat ei saa väita, et komisjon võib siseturuga vastavuse hindamisel juhtumipõhiselt jätta mõne Altmarki tingimuse kohaldamata, ning samal ajalt väita, et takistamise kriteerium ELTL artikli 106 lõikes 2 nõuab ELTL artikli 107 lõike 1 mõju peegeldamiseks Altmarki tingimuste kohaldamist, kuna need tingimused on ELTL artikli 107 lõike 1 kohaselt kumulatiivsed.

48. Kolmandaks, mis puudutab vaidlustatud kohtuotsuse punktis 67 viidatud komisjoni 2005. ja 2011. aasta teatisi ning otsuseid, siis Viasat nõustub sellega, et need teatised ja otsused ei ole kohaldatavad, nagu Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 93 leidis. Sellest järeldub, et neil ei ole mingit tähtsust käesolevas vaidluses, milles käsitletakse seda, kas Üldkohtul oli õigus, kui ta leidis, et komisjonilt ei nõuta teise ja neljanda Altmarki tingimuse kaalumist, kui ta hindab ELTL artikli 106 lõike 2 alusel abimeetme siseturuga kokkusobivust.

49. Neljandaks, mis puudutab argumenti, et Üldkohus ei võtnud vaidlustatud kohtuotsuse punktides 97–99 erinevalt komisjoni seisukohast arvesse 2001. aasta ringhäälinguteatise tähtsust, siis ei nähtu, et Viasat oleks selle teatise kehtivuse vaidlustanud. Mis puudutab selle argumendi väärtust, siis ehkki äsjastest teatistest ja suunistest nähtub, et komisjonil on olnud võimalik anda tõlgendus, mis on rohkem kooskõlas apellandi mõtteviisiga, ei tõenda see, et Üldkohus eksis seisukohas, et komisjon ei pidanud seda tegema.

50. Viimaks, mis puudutab Viasati argumenti, et ELTL artikli 106 lõige 2 nõuab üldist majandushuvi pakkuva teenuse osutamise õiguse andmiseks võistlevat pakkumismenetlust, siis tuleb tagasi lükata käesoleva ettepaneku punktis 26 nimetatud Taani Kuningriigi vastuväide vastuvõetamatuse kohta, kuna Viasat on esitanud sisuliselt sarnase argumendi esimeses kohtuastmes. Ent Viasati konkreetne väide, et vaidlusaluses otsuses käsitletav avaliku ringhäälinguteenuse leping pakub piiriülest huvi, ei tulene vaidlustatud kohtuotsusest ning ei nähtu, et Viasat oleks esitanud sellise argumendi esimeses kohtuastmes. Lisaks nõuab selle hindamine faktiliste asjaolude hindamist, mis ei ole apellatsioonimenetluses Euroopa Kohtu pädevuses. Järelikult on see konkreetne väide vastuvõetamatu.

37 — Kohtuotsused, 1.7.2010, M6 *vs.* komisjon, T-568/08 ja T-573/08, EU:T:2010:272; 11.3.2009, TF1 *vs.* komisjon, T-354/05, EU:T:2009:66; 7.11.2012, CBI *vs.* komisjon, T-137/10, EU:T:2012:584; ja 16.10.2013, TF1 *vs.* komisjon, T-275/11, ei avaldata, EU:T:2013:535.

38 — Kohtujurist Tesauro ettepanek, kohtuasi Corbeau, C-320/91, EU:C:1993:52, ja kohtujurist Tizzano ettepanek, kohtuasi Ferring, C-53/00, EU:C:2001:253. Viasat kritiseerib samuti kohtuotsust, 27.2.1997, FFSA jt *vs.* komisjon, T-106/95, EU:T:1997:23, milles viidatakse neile ettepanekutele.

39 — Kohtuotsus, 9.6.2016, Pesce jt, C-78/16 ja C-79/16, EU:C:2016:428, punkt 25 ja seal viidatud kohtupraktika.

51. Mis puudutab selles argumendis väidetud õigusnormi rikkumist, siis Üldkohus ei rikkunud vaidlustatud kohtuotsuse punktis 99 õigusnormi, kui ta märkis, et ELTL artikli 106 lõige 2 ei nõua üldist majandushuvi pakkuva teenuse osutamise õiguse andmiseks võistlevat pakkumismenetlust. Nagu komisjon märgib, võimaldab ELTL artikli 106 lõige 2 erandeid „aluslepingute eeskirjadest“, mille hulka kuuluvad vaba liikumise eeskirjad ja neist tulenevad üldpõhimõtted, niivõrd kui nimetatud institutsioonil puuduvad kahtlused, et takistamise ja tasakaalustatuse kriteeriume järgitakse ja liidu kohtud saavad seda kontrollida. Selles suhtes saab Amsterdami protokolli mõista ainult nii, et see kinnitab põhimõtet, et liikmesriigid võivad anda avalikes huvides vahetult eri- või ainuõigusi ettevõtjale avaliku ringhäälinguteenuse kontsessiooni kujul.

52. Kõigest eeltoodust tuleneb, et apellatsioonkaebuse teine väide tuleb tagasi lükata.

C. *Apellatsioonkaebuse esimene väide*

53. Apellatsioonkaebuse esimeses väites leiab Viasat, et Üldkohus eksis, kui ta lükkas tagasi Viasati tühistamisväite, mille kohaselt komisjon ei täitnud vaidlusaluses otsuses põhjendamiskohustust vastavalt ELTL artiklile 296.

54. Üldkohus lükkas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 103 selle tühistamisväite tagasi, märkides, et „asjaolu, et vaidlustatud otsuses ei ole märgitud teise ja neljanda Altmarki tingimuse rolli asjaomaste meetmete siseturuga kokkusobivuse hindamisel, ei ole põhjustatud komisjoni väärast arutluskäigust või vaidlustatud otsuse põhjenduse puudumisest, vaid sellest, et otsus kohaldab teistsugust analüütilist raamistikku, mis ei ole [Viasati] suhtes soosiv“.

55. Viasat möönab, et vaidlusalune otsus oleks ebapiisavalt põhjendatud ainult juhul, kui komisjon oleks olnud kohustatud kohaldama analüüsiraamistikku, mis Viasati sõnul tuleneb ELTL artikli 106 lõikest 2.

56. Ent Üldkohus ei rikkunud õigusnormi, kui ta leidis, et komisjonil puudus selline kohustus, ning seega ei eksinud ta ka järelduses, et vaidlusalune otsus oli piisavalt põhjendatud. Järelikult tuleb see apellatsioonkaebuse väide tagasi lükata.

D. *Apellatsioonkaebuse kolmas väide*

57. Oma apellatsioonkaebuse kokkuvõtvas osas väidab Viasat põgusalt, et „Üldkohus eksis selles, et ei uurinud Viasati nõuet [asjakohase] standardi kohaselt“ ning et „käesolevas asjas ei vasta Viasati nõuete uurimine Üldkohtu poolt kohtupraktikas […] kehtestatud standardile“.

58. Eeldades, et see apellatsioonkaebuse väide hõlmab vaidlustatud kohtuotsuse kõiki punkte, nõustun komisjoniga, et seda väidet ei ole igal juhul piisavalt selgitatud, et teistel menetlusosalistel oleks võimalik sellele vastata või Euroopa Kohtul selle suhtes seisukoht kujundada. Järelikult on see vastuvõetamatu.[40]

E. *Kokkuvõte*

59. Minu arvates tuleneb kõigest eeltoodust, et ühegi Viasati apellatsioonkaebuse väitega ei saa nõustuda. Seega tuleb jätta apellatsioonkaebus tervikuna rahuldamata.

40 — Vt selle kohta kohtumäärus, 6.2.2014, Thesing ja Bloomberg Finance *vs.* ECB, C–28/13 P, EU:C:2014:230, punkt 25 ja seal viidatud kohtupraktika.

V. **Kohtukulud**

60. Euroopa Kohtu kodukorra artikli 184 lõige 2 näeb ette, et kui apellatsioonkaebus on põhjendamatu, siis otsustab Euroopa Kohus kohtukulude jaotuse. Vastavalt kodukorra artikli 138 lõikele 1, mida kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuste lahendamisel, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna komisjon ja TV2 on nõudnud kohtukulude hüvitamist ning apellatsioonkaebus jäetakse rahuldamata, tuleks jätta Viasati kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja komisjoni ja TV2 kohtukulud. Lisaks tuleneb nimetatud kodukorra artikli 140 lõikest 1, mida kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuste lahendamisel, et Taani Kuningriigi kohtukulud tuleks jätta tema enda kanda.

VI. **Ettepanek**

61. Esitatud põhjendustest lähtudes teen Euroopa Kohtule ettepaneku:

— jätta apellatsioonkaebus rahuldamata;

— jätta Viasat Broadcasting UK Ltd kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Euroopa Komisjoni ja TV2/Danmark A/S kohtukulud;

— jätta Taani Kuningriigi kohtukulud tema enda kanda.